

MAGYAR KURIR

Bécsből, Kedden, Július' 24-dikén 1821.

Török Birodalom.

A' Török hadi hajós serget, melly a' Mitylenei tengerre a' Görögök ellen kivezett vala, és 2 linea hajókból, 3 fregátokból, 5 briggekből és több más apró fegyveres hajókból állott, nagy csapás érte. A' Colonna nevű foknál, a' hol vas macskákon megállapodott vala, Junius' 8-dikán sok Görög fegyveres hajók által megtámadtatott, a' mellyek az egyik Török linea hajót körülvévén, azzal egész nap viaskodtak, 's végre olly szerencsések voltak, hogy a' Kolossus nagyszágú Török hajóhoz egy gyújtó hajót hozzá akasztottak, melly az követ szempilantatok mulva a' levegőbe felvetette, melly szerencsétlenség után a' Török vezér a' maga több hajóit összehagyjtvén, hátrálni kezdett, 's a' Görög hajók által a' hátrálás alatt is üzettervén, végezetre a' Dardanelláknál lévő ágyus sáncoknak védelme alatt állapodott meg, oda várván a' Konstan-
 czinápollyi kikötőhelyből segítségére rendeltetett hadi hajókat, mellyeket nagy iparkodással készítenek a' lehető siettségel való kivezéshez. — Konstan-
 czinápolynak környékein nyüzsgenek az Ásiából oda gyülekezett fegyveres sergek, és még többek is várattatnak. — A' csak kevés ideig volt, 's azután számkivetésbe küldetett Nagy Vezért, Benderli-Ali-Paschát, az ő számbiyettetésének helyén megfojtották, 's a' fejét Konstan-
 czinápolyba hozván, a' Seralj' belső kapujára ki-
 ggesztették, 's egy táblát kötöttek reá,

melyre a' van felirattatva, hogy Benderli a' haza és religió' árulója volt 's azért ölet-tetett meg.

Junius' 30-dikán már kiveztek vala a' Konstan-
 czinápollyi kikötőhelyből két linea hajók 's egy fregát azon hajós sere-
 nek segítségére, mellyet a' Görögök, mint feljebb említők, a' Dardanellákhoz kerget-
 tek. Már most Cara-Ali fogja az egész Török tengeri erőt vezérteni, a' ki eddig kikötőhelybéli Admirális volt. Mondják, hogy az Egyiptomi Pascha is 10,000 fegy-
 veres emberekkel és számos fegyveres ha-
 jókkal segít a' Portát, 's már el is fogott volna néhány Görög hajókat.

A' tartományban, a' hajók se ked-
 vezőbbek a' Portára nézve, mint a' Kon-
 stan-
 czinápollyi dolgok. Minden felé a' tá-
 madás' lelkének eleventülése mutogatja ma-
 gát. A' vérontás minden napi munkává lett. Smyrnától nem messze Ai waly
 nevű városban a' lakosok, néhány Görög
 hajók az ő partjaik mellett magokat meg-
 mütatván, ezeknek látására szemfényt kap-
 tak, a' támadás' zászlóit kifüggesztették,
 's valami 1500 emberekből álló Török cso-
 portot, melly ekkor éppen ott volt, meg-
 öldöklettek. Egy Pascha, ki a' szomszéd-
 ban tanyázott, ezen gyilkosságot megért-
 vén, Osztályával a' városra azonnal reá
 rohant, a' férfji lakosokat mind özsze-
 vagdaltatta, 's a' várost fenekéig felpré-
 daltatván, az aszszonyokat és gyermekeket
 mind rabságra vitette. A' Smyrnai kikötő-
 helyből pedig egy keresztény hajó akarván
 kivezni, azt gondolta a' dühösködő Török

nép, hogy a Görögöknek viszen municziót 's egyéb segedelmet, 's azt kívánta, hogy a hajót vizsgálják-meg. A' vizsgálódás megesett. A' hajón sem municziót sem pedig valami elszökni akaró Keresztényt nem találtak. A' Törökök magokat gyanakodásokban megcsalattatva lenni látván még jobban felmérgecsültek, 's önnön Elöljáróikon állottak boszszút, azért, hogy ezek őket a' Keresztyéneknek üldözésében gátolnák. A' Molláht 's az Ajan-Baschit meggyilkolták. Mások futás által mentették-meg életjüket. A' Consulok 's egyéb Európai Keresztyén kereskedők pedig a' kikötőhelyben találtató hajókon kerestek magoknak megtartatási menedéket. Végszetre magához térvén a' dühösködő sokaság, alkudozni kezdett az idegenekkel, 's megígérte, hogy csendességben fognak maradni, csak térjenek vissza. Halál is sok történt ezen zürzavarban. — Mint nevezetést úgy említik, hogy ezen veszedelmes környülállások között a' fő városban most semmi nyoma nincsen a' pestisnek: hanem Egyiptomban pusztit nagyon, 's már, mint hallik, az Európai hajókra is bukapott.

Az Oláh Országi 's Moldvai környülállásokat a' mi illeti, úgy látszik, hogy ezek most is azon állapotban vagynak, melyben utóbbszor lenni már irattattak. A' támodókról már csak annyi emlékezet tétetik a' legújabb tudósításokban, hogy azoknak Al-vezéreik Jordaky és Farnaky Kapitányok, a' legmeredekebb hegyek között lappangottak kevés hozzájoktartozókkal, azon iparkodván, hogy járattalan útakon Oláh Országból Moldovába mehessenek. Mi lesz' további czélzások, arról semmit nem irnak.

Spanyol Ország.

Azon lármás napokról, mellyek Mad-

ridban Junius' végén a' Cortesi gyűlés' eloszlattatásának elközelgetésekor előfordultak, a' Párisi újabb levelek is azt írják, hogy valósággal úgy történtek, mint a' közelébb közlött levelekben elé beszéltetett. Az, hogy a' Király a' Corteseknek rendkívül való összehivattatásában megegyezett, ezen újabb tudósítások szerént is, csak a' Madridi nép' pezsgésének következése volt: — „A' rendkívül való Cortesek' összehivattatását tárgyozó kérdés (így szoll a' Journal-des-debatsban, egy Madridból Jun. 27-dikén indult tudósítás) a' leg aljasabb népnék elnéjét egészen elfoglalta vala, mellyet a' Klúbban Jun. 25-dikén és 26-dikén tartatott heves beszédeknek lehet tulajdonítani, a' mellyekben még a' Király ellen elkövetetendő erőszakokról is szó volt. Egy Valencziai Plébánus legtüzesebb kifejezésekkel jóvalta, hogy, ha a' Király meg nem találta a' Cortesek' rendkívül való összehivattatásában egygyezni, a' nép, midőn ő Felsége Sacedon felé útnak indulna, melynek ma kellene esni, in massa álljon elejébe, 's tegyen maga igasságot magának. Ezen jóvállást sokak nagy helybehagyással fogadták, hanem mint hogy olyanok is nem kevesen találtattak, a' kik úgy ítéltek, hogy nem jó leszen illy nyilvánosságos erőszakra vete-medni, csak annyi következése lett, hogy az Elöljárók megrendelték az elővigyázási eszközöket. Így történt, hogy a' katonaság egész éjjel fegyverben állott: 's a' Cortesek' Deputációja a' következett reggel; 26-dikban, a' Királyhoz menvén, a' tartományokból, városoktól, egygyesületektől, és a' Regimentektől, az egész Országból beérkezett kérelmeket, mellyek mind a' Corteseknek rendkívül való összehivattatását kívánták, ő Felsége' elejébe vitte. A' Király ezen Deputációt meg-lehető hűdegséggel fogadván, csak úgy

váloszlott néki, hogy meg fogja a' dologról a' maga Státustanácsát kérdezni. Az alatt, míg a' nép a' Király' határozását várta, nagyon félelmes indólat uralkodott a' sokaság között. A' Státustanács egész éjfélig tanácskozott. A' Király maga ült benne elől. Éjfélután 2 órakor határozott meg, hogy hivattassanak meg a' Cortesek a' rendkívül való öszszegyűlékezésre. A' Király valódi ellenkezést nyilatkoztatott: a' Ministerek tettek legtöbbet reávéttetésére. Gondolni lehet, hogy melly nagy kedvetlenségére szolgáljon ezen határozás sokaknak, a' kik bizonyos részre tartoznak; hanem a' nép olly nagy örömet mutatott érte, mint ha azt hírné, hogy a' haza már meg van tartatva.

A' Madridból Jul. 1. ső napján indúlt tudósítások szerint a' Király Jun. utolsó napján maga személyesen zárta-be a' Cortesek' gyűlésének üléseit, egy beszédet tartván, melyre a' gyűlés' Elölülője felelt. Ő Felsege a' gyűlésben hidegen fogadtott, 's az a' meglepés (így fejezt ki magát a' tudósító) mellyet az ő Felsege eltávozásakor a' jelenlévő közönség nyilatkoztatott, a' Corteseket 's a' Constitúciót illette inkább, mint az ő Felsege Királyi személyét: de csakugyan mindenek egész csendességgel végződtek. Már most arra fogják ezen időfordítani a' Cortesek, hogy hosszas és terhes munkálkodásaik után magokat kinyugodják: de minden környüállások azt mutatják, hogy a' Klubisták ezen idő alatt sem fognak nékiak tellyes csendességet engedni. Julius 1. ső napjára virradóra egész éjjel lepede tele voltak az uczák emberekkel, kik a' Követeknek az ő szállásaik' ablakai alatt Serenáákat csináltak, muzsikai 's egyéb tiszteleteket tettek. A' Cortesek Október' 1. ső napjára hivattattak rendkívülvalóképen öszsze.

Az idegenekre különös keménységgel vigyáznak Madridban. Olly parancsolatot hirdettetett ki a' Polgári Kormányozó, hogy senki semmi idegent be ne vegyen a' házához, a' nélkül, hogy affelől a' Policziát előre ne tudósítsa.

Sevillában valami öszszeesküvést fedeztek fel, a' melly miatt sok fogdosások történtek Andalúzia' külömbkülömb városiban. Mir nevű Brigadéros Generálist is elfogták a' Belső Ministertől Sevillába érkezett különös parancsolatra, 's azt beszélik, hogy minékutánna ezen Generálistnak hócsánator ígértek volna, ő azért, nagyon nevezetes dolgokról tett nyilatkoztatásokat. Illyenek egyebek közt, hogy ő és Guimarest nevű Generális arra voltak határoztatva, hogy az úgynevezett Hit'ármádájának fő vezérei legyenek; Donatónak Xeresben, Guijarónak pedig Alicantében kellett volna a' Contrarevolúciós támadást organizálni. Az öszszeesküvés' tagjai, a' kik nagyobbadon Ex-tisztek és Barátok, Guimarestnél tartották gyűléseiket, kire a' pénzekről való gondoskodás is bizattatva volt. —

A' Merino' Bándájának üldözésére rendeltetett seregtől olly tudósítással érkezett Jul. 1. ső napján egy tiszt Madridba, hogy ezen Banda, minékutánna annak Merino tudtára adatta, hogy ő ezen vidékeken a' nagy vigyázás miatt tovább nem folytathatja munkáját, 's amnestiának kérését jóvalván, széllyel öszlott. Hova vette útját maga Merino, arról senki nem tud semmit. — A' Salvatierral hadi ítélszék három Barátot ismét 10 esztendeig tartó, vason való fogságra ítelt.

Nagy Briannia.

A' Szent-Ilona szigetéről Május' 7. dikén indúlt 's a' Bonanarte' haláláról az

Anglus Országglószékhez intéztetett levelet, Julius 7-dikén nagyobbadon minden Londoni Ujságok közönségessé tették, mint itt következik: — „Mint hogy Napoleon régtől fogva azt kíváta, hogy holt teste megnyittatassék, 's a Sziget' tisztviselőit is érdekelte az, hogy halálának valóságos okát tudni lehessen, erre nézve a test Május 6-dikán az ő tulajdon seborvosa által, öt más seborvosok, két Anglus Stabális tisztek, 's Bertrand és Montholon Urak' jelenlétében megnyittatott. A' Francia seborvos legelőbb a' máját vágta ketté, mellyet az Orvosok megnézvén, mindnyájan úgy ítéltek, hogy a' betegség nem abban volt. Hanem mihellyest a' gyomornak vizsgálásához fogtak, azonnal mindnyájan felkiáltottak az Orvosok: itt a' betegség lézke! A' betegség gyomorbéli nyílt fene volt, melyben a' Bonaparte' apja is meghalt. Gyomrának egy részében oly nyílás találtatott, mellyen egy ujjá' hegyét keresztül dughatta az ember. Az Orvosok megegyyezve kinyilatkoztatták, hogy ezen betegség, különösen sem a' Climának sem a' szomorkodásnak munkája nem lehetett (*). A' Bertrand és Montholon Urak' kívánságára megengedte a' Kormányzó, Sir Hudson Lowe, hogy a' test a' nézésre közönségesen kitétetessék, melly, a' kinyittatás után azonnal meg is történt; veres hajtókás zöld formaruhájába öltöztetve 's minden Rendczimereivel felékesítettve tették ki. (Nem igaz tehát, hogy ezen formaruhában halt volna meg). Tegnap estve 's ma reggel sok nép tolakodott össze nézésére: de ez nem sokáig tarthatott a' nagy melegség miatt; nagy sietéssel készítették olomból a' koporsót, a' melly ezen rendkívül való ember' hideg tetemeit örökre magába fogja zárni. Kihirdettetett, hogy legnagyobb katonai tisztelettel fog eltemettetni. Már régen kiválasztotta

's testamentomában is megnevezte Bonaparte azon helyet, a' hova, ha a' szigeten találna eltemettetni, eltemettetését kívánta. A' hely nem messze esik Longwoodtól, egy kisded forrás mellett, melyből mindenkor inni szokott volt, és a' holt két fűzfák' árnyékában, mellyeknek ágai a' forrás felett össze kocsolódva vagynak, gyakran fölöstöközött. Eleintén nagyon bajosan lehetett ezen forráshoz menni; Pionier katonáknak kellett utat csinálni oda. Napoleon jól esmerete betegségét; gyakran beszélt rolla a' hozzátartozóknak; leírta előtök: de az Orvosokat soha meg nem győzhette felölle. Maga rendszerént való napi jegyzéseket folytatott nyavalyájáról egész a' halálát megelőzőt két napokig 's annak minden jeleményeit és változásait felírta.“ — Anglus Kapitány Märriat, Napoleont, az ő meghalálózása után nagyon jól eltalálva lefestette. — A' Napoleonhoz tartozott emberek, Bertrand, Bertrandné 's a' többek, a' Camel nevű hajón eveznek Európa felé.

(*) A' Párisi Journal des-debats, illy megjegyzést közöl a' Bonaparte' betegségről: — „A' Londoni Morning-Chronicle, azon betegségnak, melyben Bonaparte meghalt, az Ujságokban kiírdetett tulajdonságát kétséghé hozta, ekképpen szollyán: „Hallott-é valaki valaha az örökös gyomor-nyílt-fenéről vala-„mit? Van-é egy olly Orvos, a' ki nevének aláírásával erőssítené: hogy van illy „örökségszerént való gyomor-fene.“ — „A' Morning-Chronicle (ezek márismét a' Francia Journál' szavai) azért vette-fel fogásúl, azoknak, kik a' Napoleon betegségét megvizsgálták, 's arról hivatali tudósítást készítettek, úgy mondatott hibáját, hogy ebből azt hozhassa-ki, hogy ezen kifejezést, örökös, vagy örökségszeréntvaló, csak azért

zettek tudósításokhoz, hogy azon szemrehányást, mellyel az Anglus Országlo-
szék ellen valaki kikelhetne s azt mond-
hatná, hogy ezen nevezetes fogolynak
halálát az által okozta, hogy ötet ezen
egészségtelen helyen tartotte, előre elhá-
rithassák. Mi tudni kívánván azt, hogy van-
e a Morning Chronicle-nek igazsága, nagy
figyelemmel megolvastuk a „Dictionaire
des Sciences medicalesben, azon Czikkel-
lyeket, mellyeket Bayle és Cayol Orvosok
„a Cancerről“ nagy belátással közre
bocsátottak, — s láttuk ezen munkában,
hogy a szóban forgó nyavallyának örök-
ségi characterét, sok Orvosok tagadták,
mások pedig hathatósan erősítették. To-
vábbá arra is megtanított bennünket a
feljebb említett Czikkelly, hogy a Climá-
nak befolyása az Orvosok által tellyesség-
gel nem tartatik ezen gyomori fene' kö-
zönséges okának, s hogy ennek két ne-
vezetes okai legyenek, t. i: a tartós és
mély szomorkodás — 2)szor, az erős
italokkal való visszaélés — de a melly
okok többire csak az emberrel született
testi romlottságot, organikai hibát, szok-
ták kifejteni. — „Az indulatnak morális
hánykodásai is, így szollnak továbbá a fel-
hozott tudósok, azon okok közé számlál-
tatnak, mellyek ezen nyavallyát a vége
felé siettetik. Ennek az is egy veszedel-
mes symptomája, hogy dühödéssel (meg-
veszéssel) is szokott összcusatoltatni. In-
nen tehát látni lehet, hogy a Szent Ilo-
nai Clima, melly különben is nagyon
egészséges, egyáltalában meg nem rövi-
ditette a Bonaparte Napoleon életét. Az
a gyötrődés (szomorkodás), melly az ő
betegségének kifejtődését gyanithatókép-
pen siettette, elváloszthatatlan vala azon
szerencsétlen és kétségbeesési állapottól,
melybe ötet az ő sorsa taszította vala.“

A Morning-Post illy világi bölcs

szájába illő eszmélődéssel szoll Bonaparte-
nak az örökkévalóságra lett általköltözé-
séről: „A Watterlooi ütközettől fogva,
melly a szolgaság' lánczát össze törte, s
Európa' népeinek a függetlenséget ismét
viszsa adta, Angliába nem érkezett fon-
tosabb hír annál, mint a' millyen tegnapi.
Napoleon nem lélekzel többé azon vi-
lág' piaczában, mellyet rettegéssel töltött va-
la el. Május' 5-dikén ölte meg gyomor-
béli nyilt-fene, éppen az a nyavalya,
melly az attyát is megölte. Az ő ellen-
séges indulatja a mi Országunk eránt olly
nagyon meggyökeresedett s olly meglá-
gyithatatlan vala, s az ő feltétele, hogy
az Anglus nemzetet megalacsonyítsa s
hogy Angliának nevét, ha lehetett volna,
a világból is kivégezze, olly ingadozásné-
külvaló vala, hogy nekünk nagyon bajos
az ő életéről valamit szollanunk, ha a
megholtakról semmi rosztat nem kell be-
széllni. Elégséges lehet tehát tollunk, ha
annyi mondunk felölle, hogy kételkedé-
sen kívül ő volt az ő idejéből első Lélek.
A természettől ész-lángal lévén megaján-
dókoztatva, s a körülállások neki sok
esztendőhig úgy kedvezvén, hogy semmi
nehézségre nem talált a' mélyet maga el
nem hártott, és semmi Hatalmasság ele-
jébe nem állott, a' kit meg nem győzött,
s hogy a' földön majd semmi olly hír-név
nem találtatnék, a' mit meg nem homál-
lyosított volna — bámulhat-e valaki, ki az
embereket esmeri, azon, hogy Bonaparte el-
felejtkezett arról, hogy ő is azok közé tar-
tozzék, a' kiknek hatalma határok között
van szorittatva, és hogy ezen felejdékeny-
ségből megpróbálta magát halhatatlanná
és mindenhatóvá tenni? A' maga minden-
hatóságának hívése, avvagy ennek hiü
képzelése, által vonta magára azon szeren-
csétlenségeket, mellyek által néhány utol-
só esztendőjében üldöztetett, s a' mellyek

azt okozták, hogy győzedelmeinek és di-
 esőségének pályafutását számkivettetésen
 s fogságon végezze. Őtet a környülállá-
 sok olly parancsoló polczra helyezették
 vala, a' kónnét megmondhatatlan jóté-
 ményekkel ajándékozhatta volna meg az
 emberiséget: de ő, a' helyett, hogy an-
 nak jótévoje lett volna, jobbnak tartotta
 ostora és átká lenni. A' föld kicsiny vala
 az ő dicsőségssomjúzásának; nagyobb
 mezőre vágyott, hogy talentumait fitog-
 tassa s' ragadozásra való vágyódását kielé-
 gittse. Hanem midőn kívánságai által az
 emberi vakmerőség' határain túl lépett,
 midőn nem csak az emberekkel, hanem az
 elementumok megnempróbált erejével is
 szembe szállani bátorkodott, midőn Moska-
 nak füstölő omladékai között a' Polusi télnek
 szunyadozó ereje ellen truezolni mérész-
 lett: ekkor történt, hogy az ő kevélységének
 nyaka töretett, s az ő előbbeni Oriási ere-
 je gyermeki gyengeségre változott által.
 Megbukott s' ismét talpra állott, de csak
 azért, hogy annál mélyebben leessék.
 Haszontalan lenne a' későbbi történeteket
 emlegetnünk; elég, ha ennyit mondunk,
 hogy a' Szent Ilonai fogoly még most is a'
 világ' rettegése vala. A' Búbájós, a' ki
 Koronákat és Státusokat össze tapodott,
 elvesztette vala pálcáját: hanem egy tör-
 ténet, egy szempillantat ismét kezébe ad-
 hatta volna ezt néki. Már vége van a' fő-
 lelemnek; a' fenn-repdeső nagyravágyás-
 nak lelke örökre elenyészett. Ő már szá-
 mot adott cselekedeteiről azon mindenha-
 tó Valóságának, a' ki előtt a' hír név mo-
 caok és undorodás. Bár melly ellenséges
 indulattal viseltettünk mi ő eránta az ő
 életében: már most halála után csakugyan
 Bocsánatot kívánunk néki. Bocsánatot kí-
 ván néki minden Britannus, vagy inkább
 minden Keresztyén. A' győzedelmes por-

rá változott által. A' kit követny, legyen ő,
 vagy örvendézzén. A' meggyötörést, azért,
 hogy egy órával, vagy egy nappal tovább
 élt, mint ő? Így végzi életét a' dicsőség-
 szomjúzónak, midőn a' legnemesebb te-
 hettségek legrosszszabb célokra fordítód-
 tak, a' lassú halál, a' megosztatásnak
 rettenetes elérkezésekor, egy barátjának je-
 lenléte nélkül!"

Midőn Londonban Julius' 4-dikén a'
 Napkeleti Indiai Kompania' gyűlésében
 Hudson Lowének a' Bonaparte' haláláról
 szolló levele felolvastatott volna, valami
 Lowndes nevű tag így kiáltott fel: „Elöl-
 tülő Uram, én ezen az Urnak ezen tudó-
 sításhoz szerencsét kívánok! — hanem
 mások kedvetlenséggel hallották ezen fel-
 kiáltást, s a' többek közt Kinnaird nevű
 tag úgy beszélt, hogy nagyon illetlen do-
 log egy embernek, kinek politikai élete
 már különben is rég' megszűnt, termé-
 szeti halálát szerencse kívánás' tárgyává
 tenni. A' Kinnaird' vélekedését az egész
 társaság helybe hagyván, Lowndes azzal
 mentette magát, hogy ő csak azért akart
 Angliának szerencsét kívánni, hogy már
 így megmenekedett azon sok költségtől,
 mellyet néki a' Bonaparte' öröztetése oko-
 zott.

A' Királynénak azon kívánsága, hogy
 megkoronáztassék arra a' meggyőzésre
 adott alkalmatosságot, hogy az Angliai
 Historiában csak három Királynék találta-
 nak, kik a' Királlyal együtt meg nem ko-
 ronáztattak. Egygyik volt a' VII. Hen-
 rik' Felesége, a' ki már meg volt koro-
 názva. A' más kettők az I-ső Károly és
 II-dik Károly Feleségeik voltak. Ezeknek
 megkoronáztatását azért nem engedta meg
 a' Parlamentum, hogy Pápiaták voltak:
 hanem I-ső Károly csakugyan megkoro-

názta a feleségét tulajdon maga a Királyi magános kápolnában.

A koronázási pompának sokáig való tartására nézve azt jegyzik meg, hogy a III. dik György Király koronáztatásakor az ablakokból s harokból nyújtották le a nézőknek kosárkákban és keszkenőkben az ételt italt: most pedig úgy beszélnek, hogy olly előrendelések tétettettek volna, hogy meghatározott árron kaphassanak éhség és szomjuság ellen való szereket.

Nem régen egy számos Királyi Vadász-kutya csoportot küldttek Brightonba tengeri ferdőre, azért, hogy Dühödésre való jeleket vettek köztök észre. Minden nap addig feresztették őket, míg egészen elbádjattak: de semmi haszna nem lett a feresztésnek, úgy hogy végre Marquis Cornwallis, a Fő K. Peczérmeister, 48 legtanultabb Vadász kutyákat kéntelenítettett agyon lövöldöztetni.

Újabb Tudósítások.

A Londont Ujságokban illy magános levél találtatik Szent Ilonáról, Május 15-dik napjáról. —

„Bonapártét e hónap 9-dikén a Sane-Valley (Egészség völgye) nevű, tulajdon maga által határozottatott helyre, egy első rangú Generálishoz illő minden katonai tisztelettel, eltemették. A koporsót Grenadirosok vitték s a gyászos posztó vagy terítő végeit G. Bertrand és Montholon tartották. Ezek után következtek a Bonaparte házi Papja, Bertrandé s familiája, Marquis Montchenu, Lady Lowen s ennek leányai, melly gyászban, több tisztek s a Generál-Stáb. A gyászos serget Hudson Lowe s a Vice-Admirális rekesztették-be. A 60-dik és 20-dik számú Re-

gementek, a Volontérok, s a tengeri katonák, mind együtt valami 3000 emberek, a körül tállatató halmokon foglaltak sorokat. A koporsónak a sirbaboasztatásakor az ágyuzók háromszori Sálvét löttek mindenkor 11 ágyukból. A temetősr 14 lábnyom mélységű volt, mellyet a Bonaparte Papja előre megszentelt. A test hármas koporsóban fekszik, mellyek közül a belső on vagy olom, a második Mahoni vagy Mahagoni a harmadik pedig Tölgyfa. A szív ezüst skatulyában tartatik bor spiritusban; a gyomor is ezüst skatulyában. Az utolsó szavak, mellyeket a Bonaparte szájából kijöni hallottak, ezek voltak: „tété armée“ — hanem, hogy mit akart ezen szavak által jelenteni, nem tudják. Ezen szavakat halálának napján reggeli öt órakor a szájából kijöni tisztán hallották. Bertrand, Montholon s a többek, kik Bonaparte-hoz tartoztak, 14 napok mulva szádekhoztak a Cameel nevű hajón Europa felé elevezni. Anglus Kapitány Marryát, nem csak magát Bonapártét, hanem temetői kísértetését is lefestette.

Egy más magános levélben; Május 7-dikéről ezek találtaknak. „Mi tegnap Bonapártét a nyugoztatón sekúni szemléltük, formaruhába volt öltöztetve, mellyen Crucifixus feküdt; a lábánál egy Pap melly gyászban, sirva állott; Bertrand és Montholon Generálisok a fejénél hasonlóképpen sirva álltak. Az a kék, ezüsttel kivarrott köpenyeg, mellyel be volt takarva, mint mondják, éppen a volt, melly a Marengói csatában rajta volt. Itt, kevéssel a Bonaparte kimulása után, egy nagy üstökös csillag mutatta-meg magát, melyről megjövendölték vala az Európai Csillagnézök, hogy magát a Déli fél-égi golbyóbison ezen időben meg fogja mutatni.“

H i r d e t é s.

A' Királyi Udvari Magyar Kamara által az Ó-Aradon lévő Ser- és Pálinka-főző Ház, minden féle gabonából való Ser és Palinka árulási kizorító jussal az Uradalomnak egész kerületében, továbbá Aradon a' Bor-árulási Regale, valamint szintén a' várbán is a' korcsmálási és husvágási s árulási jusok, így szintén a' Koscher-borárulás is ugyancsak Aradon, Augustus 7-dikén 1821-ben Ó-Aradon, hat egymás után következő esztendőkre kótyavetye által, újabban árendába adattatnak.

Az árendálni kívánók tehát Ó-Aradon az említett napon jelennyenek-meg: a' kótyavetye' feltételeit pedig megnézhetik, valamint Budán a' Camara Számtartói Cancellariájában, úgy Ó-Aradon a' Camara' Préfektusi Hivatalánál, avvagy minden esetben Bécsben a' Cs. K. Közönséges Udvari Camara' Expediturájában is.

H i r d e t é s.

Az Erdélyi Fels. Királyi Thesaurariatust' rendeléséből, — 1)ször a' Nemes Alsó Fejér Vármegyében helyezetteti Zalathnai négy Fiskális, úgy mint a' Zalathnai, Abrudfalvai, Topanfalvai, és Óbonyfalvai Uradalmakban találtató Vendégfogadók, az ezen Uradalmakhoz tartozó több falukban találtató korcsmálási jusokkal egyetemben, a' folyó esztendőben September' 1-ső napján, a' Zalathnai Uradalmi Fiskális Cancellariában — 2)ször, a' Nemes Hunyad Vármegyében helyezetteti két Fiskális Uradalmakban találtató Vendégfogadók az ezen Uradalmakhoz tartozó több falukban találtató korcsmálási jusokkal egyetemben, ezen esztendőben September' 15-dikén, a' Hunyadi Uradalmi Cancellariában — három egymásután következő s az 1822-dik esztendőben Januárius' 1-ső napján kezdődő esztendőkre, a' többet ígérőnek, közönséges kótyavetye által árendába boesáttatnak. — A' Contraktus' punktumait meg lehet a' kótyavetye előtt 15 napokkal a' feljebb nevezett Fiskális Cancelláriákban nézni.

Redaktor: Pánczél Dániel. Nyomtatja: Nemes Hirschfeldi Stöckholzer Felix.

(Am rothen Thurm im Müller'schen Kunst-Gallerie-Gebäude Nro. 648).